

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: R. Manea ja A. Folliard-Monguiral)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 18.12.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 1011/2017-4), joka koskee hakemusta sanamerkin upgrade your personality rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Martin Knauf vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 134, 16.4.2018.

Kanne 20.12.2018 – Covestro Deutschland v. komissio

(Asia T-745/18)

(2019/C 82/69)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Covestro Deutschland AG (Leverkusen, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Küper, J. Otter, C. Anger ja M. Goldberg)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan tukiohjelmasta SA.34045 (2013/c) (ex 2012/NN), jonka Saksa on myöntänyt peruskuormasähkön kuluttajille StromNEV-asetuksen [(Stromnetzentgeltverordnung)] 19 §:n nojalla, 28.5.2018 annetun komission päätöksen (EU) 2019/56 (tiedoksiannettu numerolla C(2018) 3166) ja erityisesti sen katsomisen valtiontueksi, että tietyt peruskuormasähkön kuluttajat oli vapautettu kokonaan verkkomaksuista vuosina 2012 ja 2013, sen toteamisen sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja määräyksen sen takaisinperimiseksi välittömästi edunsaajilta StromNEV:n, sellaisena kuin se oli voimassa 3.9.2010, 19 §:n 2 momentin toiseen virkkeeseen perustuvan vähimmäisosoitusääntelyn mukaisesti, ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu menettelyn liialliseen kestoan
 - Ensimmäisessä kanneperusteessa kantaja vetoaa siihen, että 62 kuukauden pituinen menettelyn kesto oli yli kaksinkertainen valtiontukisääntöjen soveltamismenettelyyn liittyvän asetuksen (¹) 9 artiklan 6 kohdassa asetettuun ohjeelliseen määräaikaan nähden.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan vapauttaminen verkkomaksuista ei merkitse SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea
 - Toisessa kanneperusteessa väitetään, ettei mitään erityiskohtelua ole ollut, sillä peruskuormasähkön kuluttajien aiheuttaman verkkoa vakauttavan vaikutuksen vuoksi asianmukainen vastike on olemassa. Vapautusta ei ole myöskään rahoitettu julkisista varoista.

3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu sisämarkkinoille soveltuvuuteen (perustelu SEUT 107 artiklan 3 kohta)

- Kolmannessa kanneperusteessa väitetään, että peruskuormasähkön kuluttajien vapauttaminen kokonaan verkkomaksuista estää Saksan elinkeinoelämän vakavaa vaarantumista. Erityisesti energiaintensiivisten teollisuudenalojen on säilyttävä kilpailukykyisinä ja niiden siirtyminen muihin maihin on ehkäistävä.

4. Neljäs kanneperuste, joka koskee takaisinperintäpäätöstä

- Neljännen kanneperusteen puitteissa vedotaan siihen, että vähimmäisosuuden, joka on StromNEV:n, sellaisena kuin se oli voimassa 3.8.2011 asti, 19 §:n 2 momentin mukaisesti 20 prosenttia julkaistusta verkkomaksusta, takaisinperiminen on mielivaltaista ja syrjimättömyyskiellon vastaista.
- Siinä väitetään myös, että ainoastaan verkkomaksujen määrittämisellä fyysisen reitin menetelmällä voidaan taata kauseliteettiperiaatteen noudattaminen ja kohtuullisten ja syrjimättömien verkkomaksujen maksaminen.
- Takaisinperintämääräyksellä loukataan myös syrjimättömyysperiaatetta siltä osin kuin komissio ei viitannut StromNEV:n 32 §:n 3 momentin siirtymäsäännökseen.
- Lopuksi väitetään, että peruskuormasähkön kuluttajat ja StromNEV:n 19 §:n 2 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetut epätyypilliset verkkonkäyttäjät poikkeavat toisistaan huomattavasti. Se, että molempien verkon käyttäjäryhmien pitää maksaa vähintään 20 prosentin vähimmäismaksu eroavaisuuksista huolimatta, ei ole objektiivisesti perusteltua.

(¹) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).

Kanne 21.12.2018 – Briois v. parlamentti

(Asia T-750/18)

(2019/C 82/70)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Ranska) (edustaja: asianajaja F. Wagner)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 24.10.2018 Steeve Briois'n koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2018/2075 IMM) tekemän päätöksen, jolla hyväksytään oikeudellisten asioiden valiokunnan mietintö A8-0349/2018,
- velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan nro 7 (jäljempänä pöytäkirja) 8 artiklan rikkomiseen sillä perusteella, että Briois'n laatima kirjoitus, joka johti rikossyytteesen hänen lähtöjäsenvaltiossaan, on kantajan mukaan kyseisessä määräyksessä tarkoitettu parlamentaaristen tehtävien hoidossa ilmaistu mielipide.